

En fin ferietur

Regntunge skyer
Knøttlite bo
Kvie seg hver gang
du må ut på do
Er skoa blitt tørrere
nå montro?

Krabbet som var vi
den tyngste av bil
Opp over fjell
Ned over li
Andre og tredje
vi kjørte mest i

Dro på den lille
men tung like vel
Deilig med tak
og en seng
Håper hver kveld
sola vil vise seg lell

Håpe det kan du
men ikke tror jeg
sola har medynk
med deg eller meg
Ja, tenkte den
var det nok bare på seg

Den lille røde
med tallene i
skulle jeg helst
ikke kikke mer i
Hvor ble de av?
Lite valutta de gav

Timene går
Bekkene lager

groper og skår
Smil og vær glad
Vi prøver igjen
om et år

Lukker du øyet til
ser du der inne
hva du helst vil
Færing på fossende
bølgetopp
Lofotens vegg
Fiskerens værbitte sjegg

Hun som satt hjemme
Kua på bås
Unger som spiste
for ti
Håper han berger seg hjem
Hva skulle vel kjøpmannen si?
Men mest var det
ømhhet og lengsel
mot ham

Så mellom naustet
og stuevegg
gjenlyder ungenes rop
De kommer! De kommer!
Nå ser hun det selv
De stevner inn fjorden
og ingen forsvant
under båtens hvelv

Da stiger mot himmel
et takkens ord
Og det som hun sparte
kommer på bord
Snart blir det enda
en liten å fø
Kampen den hardner
for daglig brød

Ja slik går det for seg
Jeg blinkset med øya
Og jammen så ble jeg
litt varm inni trøya
Men, regnet det sildrer
som før
Vi setter vel kursen
mot sør

Hadsel Kirke

Våknet til tindrene sommersol
Min tanke krysset de kjente ord
"Det er været som holder for narr"
Fjeller og fjord, båter og naust
lå der så vakkert og traust

Skal vi mot sør? Nei!
Det måtte jeg forstå
Hun lyste omkapp
med den nytente sol
Blikket så fast og ikke et ord
kunne rokke ved ho mor
Ikke var jeg det minste lei
Spente fra vogna, så la vi i vei

Kirker, minst hundre i tall
hun lokket meg inn for å se
Aldri det rørte ved noe hos meg
Slik er det med det
At intet i verden er absolutt
Forandringens vinder tar aldri slutt
var det jeg nå fikk se

Der, på den samme forblåste øy
Ikke så stor, ikke så høy
En åttekant, spir mot sky
Ikke tror jeg det finns noen by
som ville gitt rom for den
Sto der på høyden i blomster eng

Fredfylt i fullkommen harmoni

Ikke strøk hatten av fordi
det bydes av prester og fut
Men, som i andakt for alle dem
Borte fra kone, barna og hjem
som steg over terskel i Hadsel kirke

Tømrede vegger til taket tar av
Trivsel, som var du i husmannens stue
Håndverk av følsomme hender og sinn
Vitnet om flittige, kyndige menn
Her kan du sitte, tiden helt glemme
Her kan du føle deg hjemme!

Uten at jeg måtte lukke et øye
så jeg de værbitte menn
Unge, gamle med giktfulle ben
Sangen fra hundrede slitets treller
De, som i landets historie teller
steg mot Himmелens engler og fryd
Hører du salmenes mektige lyd?
Kjente varme i kroppen og sinnet
Aldri den kirken forlater mitt minne!

Så står vi igjen på kirkebakken
Ser ut over fjord mot fjell i rekke
Toppene glitrer fra snøens dekke
Durmålstinden og Møyers sal
speiles i fjorden av

Timene løper så hurtig av sted
Videre frem mot "Å"
Ikke i evighet fjetret stå
om aldri så vakkert å se

Texten är utskrivnen från Poeter.se

Författaren Øivind Armand Halvorsen med Poeter.se id #20871 innehar upphovsrätten